

Retard de quatre mesos en ajuts de manteniment a l'escola concertada

Els impagaments de la Generalitat als centres pugen a 36 milions

BARCELONA Redacció i agències

Les 800 escoles concertades que hi ha a Catalunya viuen una situació econòmica complicada pels retards de la Generalitat en el pagament dels ajuts per despeses de manteniment. El Departament d'Ensenyament arrossega un impagament de quatre mesos, mai no registrat fins ara, i alguns centres, especialment els més petits, comencen a tenir problemes per poder pagar despeses bàsiques com la llum, l'aigua o el telèfon.

Carles Armengol, secretari general adjunt de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya, ha explicat a Europa Press que la Generalitat s'ha compromès a abonar el 31 de desembre els pagaments corresponents al mes d'agost, que signifiquen uns 9 milions, una informació corroborada per altres entitats. El retard suposa en conjunt uns 36 milions d'euros. I tot i que aquestes transferències suposen només el 10% de les despeses totals de l'escola concertada (la partida principal, la dels sous als professors, es paga puntualment), impliquen greus maldecaps per als gestors dels centres.

Eva Salvà, secretària general de l'Aggrupació Escolar Catalana (AEC) –que representa un centenar d'escoles–, ha explicat que els centres es veuen obligats a demanar pòlisses de crèdits o posposar pagaments a proveïdors. Alguns centres s'han arribat a plantejar l'ajornament dels pagaments salarials al personal no docent, que no són sufragats per la Generalitat.

El secretari tècnic de la Federació Catalana de Centres d'Ensenyament, Agustí Guillén, que agrupa unes 150 escoles, ha explicat que la situació econòmica dels centres privats concertats és “molt complicada”, no només per aquests retards de l'Administració pública, sinó perquè s'han incrementat al voltant d'un 20% al 30% els impagaments de les quotes que abonen les famílies per les activitats complementàries. Altres entitats comparteixen també aquesta mateixa preocupació. “La reducció d'ingressos en les famílies i l'atur”, ha explicat Guillén, també ha provocat un descens dels alumnes que utilitzen el men-

La matrícula en centres privats es manté estable, però es redueixen les unitats concertades

jador de l'escola, que fan activitats extraescolars i s'apunten a l'acollida matinal. Fins ara aquestes contribucions permetien als centres poder trampejar les estretores dels concerts econòmics. A part d'alguns casos de famílies moroses, en moltes altres situacions el que es detecta és que es deixen d'inscriure els nens a les activitats extraescolars programades.

El president dels Centres Autònoms d'Ensenyament de Barcelona (ACAE), Carlos Camí, que representa uns 200

centres més, ha assegurat que una de les seves escoles, l'escola Menéndez Pidal del barri de la Vall d'Hebron de Barcelona, va haver de tancar portes el curs passat per “falta de viabilitat”.

Dimecres van ser professors de les escoles concertades catalanes els qui es van manifestar a Barcelona contra les retallades de sou. Els sindicats convocants calculen que aquests docents de la concertada han perdut en els últims anys un 24% de poder adquisitiu i se'ls ha suprimit la paga extraordinària de Nadal, que representa de mitjana uns dos mil euros. La reducció de les unitats concertades i l'increment de ràtios –mesura que forma part dels canvis impulsats des del Departament d'Ensenyament– també ha provocat que alguns professors perdessin el seu lloc de treball o veiessin reduïda la seva jornada laboral, han apuntat fonts sindicals.

En aquest curs s'ha produït una reducció de 40 unitats concertades, bàsicament a l'inici de P3, a causa d'una lleu reducció demogràfica, i a l'educació secundària obligatòria (ESO), per l'increment de ràtios. Tot i així, des de la patronal no es considera aquesta dada preocupant, ja que el total d'unitats concertades a Catalunya és de deu mil. Malgrat la crisi, no s'ha produït de moment un transvasament d'alumnes cap al sector públic. I el tancament de dues escoles concertades s'atribueix a altres factors. La matrícula en els nivells postobligatoris s'ha estancat i no hi ha hagut tampoc augment dels concerts.●

LLETRA
PETITA

Magí
Camps

Parlar de Campos

Joan Veny i Clar va néixer a Campos i, com és natural, el seu català té els matisos de la variant dialectal de la seva comarca mallorquina. De ben jove va descobrir la passió per les paraules, per això diu que està “enamorat dels mots” i considera la seva feina “una vocació”.

Joan Veny ha fet vuitanta anys i té el mateix aspecte de fa un quart de segle, quan els de la seva promoció assistíem al seu curs de Dialectologia Catalana a la facultat de Filologia de la Universitat de Barcelona. Amb el gest amable i pausat, i amb les elles geminades més geminades que he sentit en ma vida, llavors el doctor ja semblava gran, o potser és que avui continua sent jove, fenomen que es produeix en les persones que dediquen la vida a l'ensenyament.

La universitat li va retre homenatge dijous passat, i el mestre –que ho és perquè té deixebles, com va referir el rector Dídac Ramírez– va estar acompanyat pels que hem tingut la sort de rebre l'amor de la seva vocació. Vocació que es convertia en “dedicació abnegada” al Termcat –en paraules d'Yvonne Griley, la directora de Política Lingüística–, on, com a membre de l'IEC, ha fet de pont entre la novetat terminològica i la fixació del diccionari acadèmic.

Griley també va destacar la col·laboració de Veny en l'*Atlas lingüístic roman*, codirigit per Michel Contini, en què situa amb precisió el domini lingüístic del català a Europa.

Contini, homòleg de Veny a la Universitat de Grenoble, es va estimar més celebrar a la francesa –*quatre-vingt*– la joventut quadruplicada de

Amb 80 anys, Joan Veny continua treballant en l'Atlas lingüístic del domini català

l'homenatjat i en va presentar l'última miscel·lània: *De geolingüística i etimologia romàniques* (UB). Les seves paraules van ser tan entusiastes que Veny va fer broma tot dient que li havien vingut ganes de rellegir el seu propi llibre. El catedràtic emèrit de Filologia Romànica pertany a “la tradició del mestratge desinteressat”, va referir Adolfo Sotelo, el degà de Filologia.

Però no s'ha d'oblidar la seva activitat investigadora, que continua a ple rendiment en una obra gegantina: l'*Atlas lingüístic del domini català*, de braç amb Lúcia Pons, amb un nou volum aquesta primavera. Com que amb l'atles complet encara no tenen prou feina, Veny i Pons publiquen paral·lelament petits atles lingüístics, adreçats a un públic més ampli, que són una delícia per descobrir com en diuen d'una mateixa cosa en cada racó del territori, a partir de més d'un miler d'enquestes. Tot plegat per exposar els accents de la llengua però no pas el “separatisme dialectal”, com deia mossèn Alcover.

Per molts anys, estimat doctor.

mcamps@lavanguardia.es

MIGUEL TONA / EFE

Els ciclistes demanen més mesures de protecció

Diversos milers de ciclistes van participar ahir en l'homenatge que es va tributar a Iñaki Lejarreta, amb una marxa de 32 quilòmetres que va discórrer entre Bilbao i la localitat d'Iurreta. La iniciativa s'ha produït després de la mort del corredor de bicicleta de muntanya, mort diumenge a Iurreta quan va ser atropellat per un cotxe mentre entrenava. En la marxa, els ciclistes

van mostrar “disconformitat pel tracte” que reben com a usuaris de la carretera i van demanar al Govern central que llanci una campanya de sensibilització i posi mesures per protegir-los, com ara l'obligació d'accedir al carril contigu per avançar-los. En un manifest, firmat per l'Associació de Ciclistes Professionals, Bicicletes Blanques i moltes altres entitats de-

nunciaven que “Espanya lidera la classificació europea de morts de ciclistes a la carretera”. Els usuaris de la bicicleta recorden que el reglament de circulació obliga el conductor de vehicle de motor a respectar una separació lateral no inferior a 1,5 metres en avançar un ciclista i que està expressament prohibit avançar posant en perill els ciclistes.